

آچارکشی

فرمول از چی‌به‌چی

پوریای عالمی

● همان حرفی را که ما مدت‌هاست درباره صنعت کی‌ی-بیست- خودرو یا همان مونتاژ می‌زنیم و همان حرفی که مردم در کمپین نخریدن خودرو غیراستاندارد داخلی مطرح کردند و البته نه خودروسازها از این حرف خوششان آمد نه وزیر مربوطه، سردار نقدی به زبان آورده گفته است. اما چی گفته است؟ وی گفت: ۵۰ سال در خودروسازی با نگاه واردات فناوری، مدیریت کرده‌ایم و خروجی این ۵۰ سال رسیدن پیکان به پراید بوده است.

ما نه تنها با این حرف موافقیم بلکه معتقدیم با همین فرمول می‌توان خیلی چیزها را بررسی و طبقه‌بندی کرد:

- مثلا ما توی سینما از کم‌دی - اجتماعی‌سازی اجاره‌نشین‌ها رسیدیم به- اخراجی‌ها. یعنی از مهرجویی رسیدیم به چی.

- توی برنامه کودک از کلاه‌قرمزی که توی دل بچه‌ها بود رسیدیم به پنگول که توی مخ بچه‌هاست. یعنی از ایرج طهماسب رسیدیم به چی؟ واقعا به چی رسیدیم؟ ما نمی‌دانیم. بدانیم هم اسم نمی‌بریم. چی‌کار داریم به کار مجری‌های تلویزیون؟

- اتفاقا توی مجری‌های تلویزیون از جلال مقامی برنامه دیدنی‌ها که برنامه‌اش دلمسان را باز می‌کرد، رسیدیم به برخی برنامه‌های دیدنی که دلمان را طوری می‌گیرد که تلویزیون را ما پارسال از پنجره انداختیم بیرون و خورد توی سر یکی. شاید اسمال علیخانی آن طرف را دعوت کند برنامه‌اش و ما را هم دعوت کند که رودررو شویم و با هم آشتی کنیم و شما هم گریه کنید به حال ما.

- توی ورزش مثلا از پرویز دهداری رسیدیم به کی، که دستشان البته درد نکند ورزش را به حد اعلای خودش رساندند.

- توی آواز از شجریان که چهجهش معروف بود، رسیدیم به امیر تتلو که بغ‌بغوش معروف است. البته من خودم هوادارش هستم و چهجه را که نتوانستیم جدی دنبال کنیم اما الان مشغول ضبط بغ‌بغو هستیم بفرستیم برای اینستاگرام امیرخان.

- حتی قبلا گل‌گاوزبان درمان می‌کرد الان رسیدیم به آنفلوآنزای گاوی که مریض می‌کند.

خلاصه همچین وضعی، فقط خواستیم بگوییم ما با سردار نقدی موافقیم.

شترق روزنامه

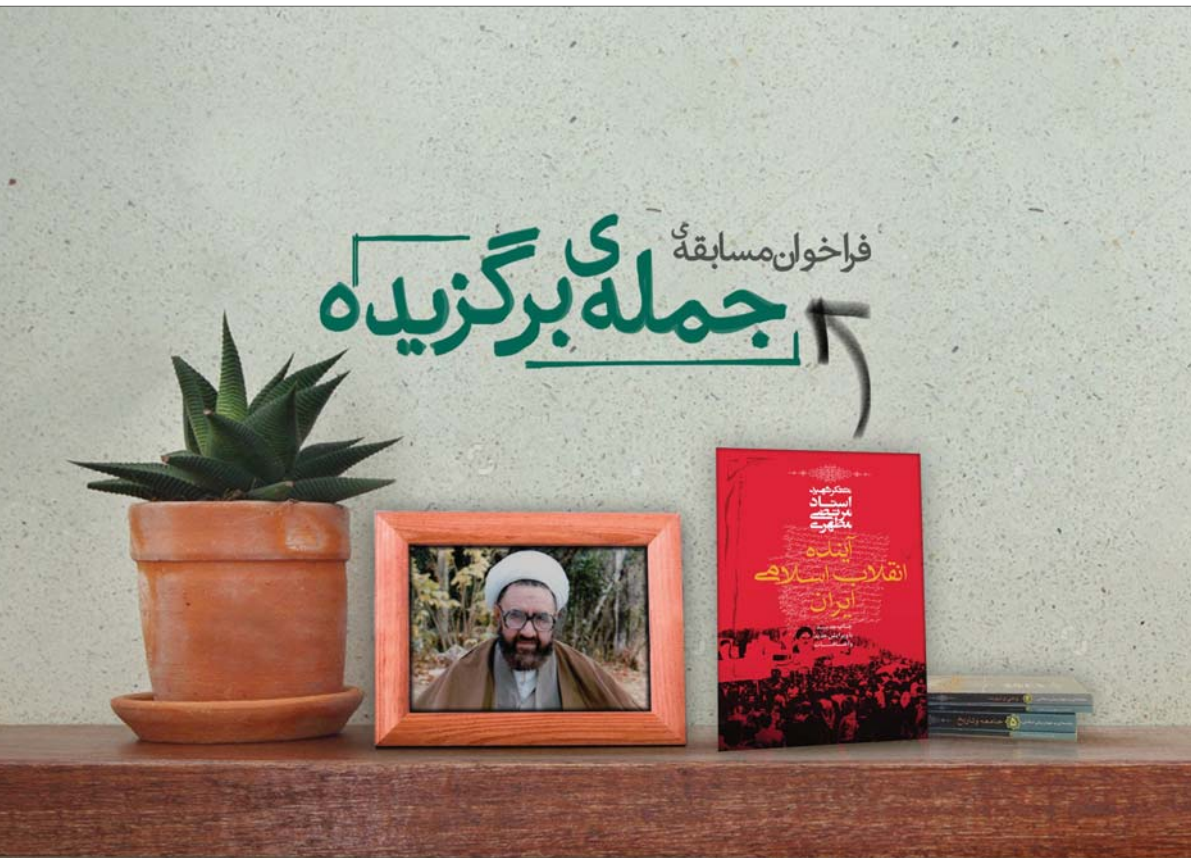
www.sharghdaily.ir

پنجشنبه «۱۵ بهمن ۱۳۹۴» ۲۴ ربیع‌الثانی ۱۴۳۷ «۴ فوریه ۲۰۱۶» سال سیزدهم « شماره ۲۵۱۳» ۲۰ صفحه اذان ظهر تهران ۱۲:۱۸ • اذان مغرب ۱۷:۵۳ • اذان صبح فردا ۵:۳۶ • طلوع آفتاب ۷:۰۲

روزنامه‌فرا

کارتون خواب

سحرگاهان

به مناسبت دهه‌ی مبارک فجر، به جمله‌ی برگزیده‌ی شما از کتاب **آینده انقلاب اسلامی ایران** شهید آیت الله مطهری جایزه اهدا می‌گردد.

از میان جملات برگزیده‌ی شما ۱۰ جمله انتخاب و در اینستاگرام SHAHIDMOTAHARI بارگزاری می‌شود. **به سه نفر از برگزیدگانی که از طرف مخاطبان بیشترین آراء را کسب نمایند، به ترتیب یک نیم سکه ی بهار آزادی و دو ربع سکه‌ی بهار آزادی اهدا می‌شود.**

جملات برگزیده‌ی خود را از طریق دایرکت اینستاگرام SHAHIDMOTAHARI و یا سامانه پیامکی ۰۵۰۰۵۴۱۱۱۵ ارسال نمایید.

➡ **پایان مهلت ارسال: ۳۰ بهمن ۹۴** ⬅

علاقمندان می توانند با تماس به شماره ۶۶۹۶۱۶۴۵ و ۳۳۹۱۵۱۳۰ و یا ارسال عدد ۱ به سامانه پیامکی ۰۵۰۰۵۴۱۱۱۵ کتاب آینده انقلاب اسلامی ایران (با تخفیف ویژه دهه فجر) را تهیه نمایند.

OSTAD_MOTAHARI SHAHIDMOTAHARI

کودکی

راه باریک به آموزش و پرورش

اندیشه‌های فریره شیرجه می‌زند. خوانش متفاوت از یک کتاب که تفکر بر آن حاکم است، در حقیقت از این فصل شروع می‌شود. «فریره یک پرسنده واقعی است و همواره پرسش‌های کوبنده خود را با مخاطبان در میان می‌گذارد. او بخشی از اندیشه‌های خود را با این پرسش آغاز می‌کند: آیا آزادی ترسناک است؟ او نمی‌پرسد، آزادی خوب است. آزادی را دوست دارید، یا با آزادی چه کار می‌کنید». از این پس شما گام‌به‌گام با کتاب پیش می‌روید و در هر گام چیز تازه‌ای از فریره با بازخوانی فریره می‌آموزید. پس از بحث اول به موضوع انسان کیست و انسان چیست و در بخش‌های بعدی به تمرین آزادی و آموزش در بستر زندگی می‌رسیم. در هرکدام از این بخش‌ها ریزه‌ریز اندیشه‌های این متفکر بزرگ کاویده می‌شود و دیدگاه فریره از نگاه یوسفی تبیین می‌شود.

در این جستار کوتاه بیشتر از این نمی‌توان درباره ویژگی‌های این روایت سخن گفت، اما از نگاه من که خود دسترسی در موضوع آموزش و پرورش جایگزین با رویکرد ادبیات کودکان دارم، خواندن این اثر برای همه آنها، به‌ویژه آموزگاران و کارشناسان آموزش و پرورش و مربیان کودک و ادبیات کودکان ... که می‌خواهند نگاه و نگرش انسان‌مدار و انسان‌گرا را به کودک و خود انسان به مفهوم کلی بشناسند، لازم است. گاهی می‌شود خیلی ارزان و آسان با اندیشه‌های بزرگ آشنا شد، این یکی از آن موارد است.

کافه

نظر

سوال‌های نپرسیده از رئیس‌جمهور

رئیس‌جمهور قول داده بود هر سه ماه یک‌بار با مردم صحبت کند؛ قولی که در دوسال‌واندی گذشته با کمی اغماض انجام شده است؛ اما آخرین گفت‌وگوی زنده رئیس‌جمهور از تریبون صداوسیماي جمهوری اسلامی ایران پس از چندین رویداد مهم اتفاق افتاد؛ اجرائی‌شدن برجام و برداشته‌شدن تحریم‌ها علیه ایران و سفر رئیس‌جمهور و تیم دولت به اروپا برای استفاده از فرصت‌های پس‌برجام. اما چه موضوعاتی باید در این گفت‌وگو بیان می‌شد که مغفول ماند؟

حسین راغفر ◀ اقتصاددانان

غایب بزرگ گفت‌وگوهای اقتصادی مسئولان در همه سال‌های گذشته و حتی می‌توانم بگویم از زمان جنگ تحمیلی تاکنون، مردم هستند. آنچه به‌عنوان یک اقتصاددان منتظر شنیدن آن بودم، پاسخ‌گویی به مسائل مهم اقتصادی کشور، مخصوصا بیکاری جوانان بود. گفت‌وگوی اخیر رئیس‌جمهور پس از سفر هیأت دولت به اروپا صورت گرفت. آنچه انتظار شنیدن آن را داشتم پاسخ شفاف و مشخص به این سؤال بود که قراردادهای منعقدشده با کشورهای خارجی ازجمله فرانسه چگونه و با چه سازوکاری قرار است معضل بی‌کاری را حل کند؛ البته در زمینه قراردادهای خارجی سؤالات دیگری نیز مطرح است که حتما باید به آنها پاسخ داده شود، زیرا از هم‌اکنون پیش‌بینی‌های نگران‌کننده‌ای درباره آنها وجود دارد که اگر سازوکارهای مناسبی برای این قرارداده‌ها تعیین نشده باشد، ممکن است آن پیش‌بینی‌ها محقق شود. آنچه در رسانه‌های داخلی و خارجی درباره محتوای کلی قرارداده‌ها انعکاس پیدا کرده است، نشان می‌دهد هدف از انعقاد این قراردادهای اقتصادی تضمین رابطه‌ای است که پس از به‌فرجام‌رسیدن مذاکرات هسته‌ای بین ایران و شش قدرت سیاسی، شکل گرفته. درحال حاضر در میان کشورهای مختلف جهان برای ورود سرمایه‌گذار، انتقال فناوری و ایجاد اشتغال در ایران یک رقابت وجود دارد؛ به‌همین دلیل رئیس‌جمهور و دولت باید درباره این موضوع توضیح دهند که دلیل انتخاب فرانسه برای انعقاد قرارداد چیست و کشورمان چه استراتژی‌ای در زمینه حضور صنایع خارجی در ایران دارد؟ باید به این سؤال پاسخ داده شود که چه تضمینی برای صنعتی‌شدن کشور در چشم‌اندازی میان‌مدت پس از حضور خارجی‌ها فراهم شده است؟ چه تضمینی وجود دارد که مثلا در زمینه صنعتی مثل خودروسازی، تولید، صدرصد ایرانی و با همان کیفیت خارجی باشد و بتواند نیازهای بازارهای دیگر را نیز تأمین کند؟ با وجود این مهم‌ترین چیزی که رئیس‌جمهور باید درباره آن توضیح می‌داد این بود که برای جلوگیری از مهاجرت سرمایه انسانی کشور -که عمدتا جمعیت دانش‌آموخته کشورمان هستند که در نتیجه ناتوانی دولت‌ها از ایجاد اشتغال پیش‌آمده- راهکارشان چیست؟

سیدحسین موسوی‌چلک ▶ مددکار اجتماعی و جامعه‌شناس

سکوت رؤسای‌جمهور در ادوار مختلف در گفت‌وگوهای مستقیم با مردم در حوزه مسائل اجتماعی، تمامی ندارد. واقعیت این است که رؤسای‌جمهور معمولا درباره همه چیز صحبت می‌کنند، جز موضوعات اجتماعی؛ زیرا امنیت در کشور محقق نمی‌شود، مگر در حالتی که جرم و جنایت و آسیب‌های اجتماعی کم باشد؛ اما متأسفانه بی‌توجهی و کم‌توجهی به موضوعات اجتماعی در سخنان رؤسای‌دولت‌ها به یک رویه تبدیل شده است. این سکوت درباره مسائل اجتماعی، مخصوصا از دکتر حسن روحانی پذیرفته‌شده نیست؛ زیرا ایشان در اولین سخنرانی‌شان پس از تنفیذ حکم ریاست‌جمهوری بر پیگیری دو موضوع مهم در دوران مسئولیت‌شان تأکید کردند؛ اول معیشت مردم و دوم پیشگیری از آسیب‌های اجتماعی. ما انتظار داریم همان‌طور که رئیس‌جمهور درباره بد و خوب وضعیت اقتصادی کشور و بد و خوب وضعیت سیاست داخلی یا بین‌المللی کشور سخن می‌گوید درباره بد و خوب حوزه‌های مختلف اجتماعی نیز صحبت کنند و از مردم بخواهند در این زمینه مانند دیگر زمینه‌ها مشارکت کنند. حساسیت رئیس‌جمهور در حوزه‌های اجتماعی باعث می‌شود کابینه او و بدنه دولت نیز نسبت به این موضوع حساسیت بیشتری نشان دهند و سکوتشان در این زمینه، یعنی کنارآمدن با مسائل اجتماعی. دکتر روحانی اگر در زمینه بیمه سلامت حساسیت دارند و به سلامت بدن توجه نشان می‌دهند، باید به سلامت اجتماعی هم توجه داشته باشند. بخشی از این سلامت اجتماعی تحت‌تأثیر آسیب‌های اجتماعی است و بخش دیگری تحت‌تأثیر مؤلفه‌هایی مانند مشارکت، اعتماد، مسئولیت اجتماعی و... است. متأسفانه در سخنان رئیس‌جمهور نشانی از توجه به حوزه اجتماع نبود؛ و در برنامه ششم توسعه هم که برنامه‌ای پنج‌ساله و نقشه‌راه کشور است، ضعیف‌ترین بخش، بخش اجتماعی بود؛ درحالی‌که توسعه، بدون نیروی انسانی سالم، نیروی انسانی معتمد به قوانین، منجارها و ارزش‌های اجتماعی، ممکن نیست.

پیشخوان

● شماره اول فصلنامه «خوش‌حالی» با عکسی از استاد محمدرضا شجریان منتشر شد. این فصلنامه فرهنگی- اجتماعی قرار است در هر شماره به موضوعاتی چون مد، آئی‌تی، تفریح و چهره‌ها پردازد. این فصلنامه در اولین شماره به زندگی، فعالیت‌ها و محل تولد شجریان پرداخته و به بهانه گفت‌وگو با برادر کوچک شجریان، عکس‌هایی اختصاصی از خسرو آواز منتشر کرده است. گفت‌وگو با سینا حجازی، گفت‌وگوی سینا حجازی با رامبد جوان، پرداختن به عذاب‌وجدان‌های حسن معجونی درباره کتاب، آکروبات‌بازی با اعضای گروه بدلکاری ۱۳ و... بخش دیگری از این مجله را تشکیل می‌دهند.

محمدهادی محمدی

سال ۹۴ روی پیشخوان کتاب‌فروشی‌ها کتابی نشست با نام «بازخوانی پائولو فریره، روایت ناصر یوسفی». برای کسانی که فریره را و در کنار آن یوسفی را می‌شناسند، جالب بود که بدانند نگاه کسی که چند دهه است در آموزش و پرورش ایران می‌کوشد یک راه باریک برای آموزش و پرورش جایگزین باز کند، به فریره چگونه نگاهی است. فریره در جهان تعلیم و تربیت و سوادآموزی یک غول است. از آن غول‌های دوست‌داشتنی که از اندیشه و سختش گوهر می‌بارد. آموزش و پرورش ما با این غول‌ها رابطه‌ای ندارد، چون جایی برای آنها دیده نشده است. دست‌کم در کتاب‌های تربیت معلم اشاره‌ای به نام و کار آنها می‌شود و نمود آنها در نگرش آموزشی و پرورشی ما دیده نمی‌شود. در کنار آن فریره سال‌هاست در جامعه ما حضور دارد و البته با تفکر ترجمه‌ای. تفکر ترجمه‌ای بخش برجسته و بزرگ‌تر ساخت فکری ما را می‌سازد؛ یعنی ما اندیشه‌های دنیای غرب و فراتر از آن جامعه جهانی را می‌شناسیم، اما چون ترجمه‌مان ناتوان و ناکارا بوده است، این اندیشه‌ها به‌درستی به جامعه ما منتقل نمی‌شود. آسیب دیگر تفکر ترجمه‌ای که به طور مطلق روی فضای آکادمیک ما سایه انداخته است،

گزارش فردا

کاشت بذر نهال یا سبزه عید؟

● کمپینی در شبکه‌های مجازی به راه افتاده و از مردم می‌خواهد به‌جای سبزه عید که شش میلیاردتومان خسارت به اقتصاد کشور وارد می‌کند و در نهایت روانه سطل آشغال می‌شود، بذر بکارند تا در نیمه دوم عید، امکان کاشت نهال‌های میوه در سطح شهرها فراهم شود. این موضوع را با دکتر حسین آخانی، دکتری گیاه‌شناسی و استاد دانشگاه تهران، در میان گذاشتیم و او نکته‌های زیر را یادآور شد: (یک) کاشت سبزه در خانه‌هایی که فاقد کمترین آثار حیات است، فرصتی است که فرهنگ و تاریخ در اختیار ما قرار داده و نمی‌توان به بهانه اثبات‌نشده خسارت شش‌میلیاردتومانی کاشت سبزه، مقابل آن ایستاد. به نظر می‌رسد حتی اگر این رقم درست باشد باز هم به اندازه یکی از خسارت‌های کوچکی که دولت‌ها به بدنه محیط‌زیست کشور وارد کرده‌اند نباشد. از این زاویه، کمپین موردنظر شاید همانند بسیاری از کمپین‌هایی که این روزها در شبکه‌های اجتماعی به راه افتاده، احساسی و به‌دور از مسائل علمی این حوزه باشد.

دو) کاشت سبزه عید علاوه بر تأثیرات روانی‌ای که دارد، پاسداری یک سنت خوب ایرانی است و به بچه‌های نسل آپارتمان‌نشینی این فرصت را می‌دهد که از نزدیک مراحل رویش یک گیاه را ببینند و با اهمیت گیاهان در زندگی روزمره ما انسان‌ها آشنا شوند.

سه) اگر خانواده‌ای در خانه خود، امکان و فضای رویش یک نهال را دارند، کاشت بذر گیاهان پایا می‌تواند پیشنهاد خوبی باشد اما این پیشنهاد در تقابل با کاشت سبزه عید نیست. در نظر داشته باشید که اگر می‌خواهید بذری را برای درخت‌شدن بکارید، محاسبه فضای رشد آن را در خانه خود بکنید چراکه شهرهای ما، فضای لازم را برای این کار ندارند و از سوی دیگر نمی‌توان نهالی را که مثلا در اهواز می‌روید، در شمال کشور یا در تهران کاشت.

چهار) برای ترویج برخی از فرهنگ‌ها نیاز به راه‌اندازی کمپین خاصی نیست، هر خانواده‌ای می‌تواند با مختصرهزینه‌ای، بذر نهالی را در خانه خود بکارد، تنها باید در این کار از مشاوره باغبانی و گلکاری بهره‌برد و مراقب اصول معماری خانه‌ها بود. براین‌اساس، می‌توانید آبی را که صرف شست‌وشوی میوه‌ها می‌کنید، دور نریخته و برای آبیاری بذرهای خود مورد استفاده قرار دهید.

● شماره‌های پیاپی فصلنامه سینمایی «فارابی» با دو عنوان مهم در حوزه سینما منتشر شده است: «درامتورژی و سینما: پرورش فیلم‌نامه» و «ریتم و زمان». میزگرد پرورش فیلم‌نامه و رابطه دراماتورژی با سینما با حضور «علی پورعیسی»، «شاهپور شهبازی»، «محمد گزآبادی» و «نصرت‌الله تابش» در این شماره برگزار شده و بخش‌های بعد، یادداشت‌ها و مقالاتی است پیرامون چگونگی پرورش فیلم‌نامه‌ها در بستر سینما با آثاری از ناهید احمدیان، حسین یزدانشناس، مرضیه وروشواز، غزل

